

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

K državnozborskim volitvam.

Odkar je klerikalna stranka 1883. l. poskusila kar čez noč utihotapiti kot kandidata pokojnega Križnarja in s tem zavrtnim činom prva rušila disciplino ter vrgla preporno jabelko mej nas, do živeli smo marsikaj čudnega na njenej strani. Videli smo, da gospodje glede sredstev neso izberčni, da jim vse ugaja, kar jim pride pod roko, seznanili smo se z njih taktiko zavrtnosti in kapelanske razposajenosti in preverili so do dobrega, da v njih res velja geslo: „namen posvečuje sredstva“. Od omenjene dobe ni je bilo več volitve brez nasprotstev, vsakokrat delali so zgago kapelani, katerim se z višjega mesta daje parola in potuha. Duh vladohlepja in nestrpnosti prešinil je vso klerikalno gardo in tega duha izrodki bujno poganjajo v goriškega nadriproroka žalostnih proizvodih in v klerikalnega dnevnika predalih.

LISTEK.

Zakaj se je pan Simon razjezil nad sv. Gothardom.

(Zgodovinska povest Kolde Malinskega; iz češčine preložil V. Benkovič.)

(Dalje.)

Nemec se je nad tem sicer zapačil, a ker ni bilo družega, pričel je čitati. Prečital je članek o puščanji krvi in Lucija je morala čitati za njim, popoldne prišel je na vrsto članek o čiščenji života.

Na večer je bil Hans Bartle utrujen. Šel je v mesto. Pohodil je vse tri gostilne na trgu ter krenil v predmestje. Prehodil je že pot od Lounkih vrat do Praških in povsod je bilo vse v redu, mladina je imela zanj posebno spoštovanje, seveda le iz tega uzroka, ker je mislila, da je to novi bakalar; ko pa se je razneslo, da je to nekov okrog stikajoč Nemec, pričela je mladina za njim kričati. Branil se je s kamenjem, a ko je zadel sinčka iz Pondělíčkovskega mlina, da je bil ves višnjev, napravili so na Nemca naskok in moral je pokazati pete.

Dasi smo torej, kakor rečeno, marsikaj čudnemu se privadili, posrečilo se je vender klerikalni gospodi, da nas je pri sedanjih volitvah uprav presenetila. Danes še je žveplo in ogenj bruhala na uradniške kandidature, drugi dan pa z vratolomno logiko proglasila kandidatom svojim uradnika in to celo uradnika političnega. Danes je širokoustno pisala, kakšne lastnosti imej državni poslanec, drugi dan pa imenuje kandidata, o katerem ne ve povedati družega, nego par puhlih fraz.

Kadar smo doslej imeli volitve, bila je navada, da je kandidat proglasil, in kadar glede narodnega uprašanja nesmo bili popolnoma gotovi, celo podpisal predloženi mu program, da se je svojim volilcem predstavljal, jim razlagal svoje politično mišljenje, svoje nazore in odgovarjal na stavljena mu uprašanja. Pri klerikalnem kandidatu Antonu pl. Globočniku vsega tega pogrešamo. Ne le, da se sam javno ni nikjer oglasil, tudi ni objavil niti črtice političnega svojega veroizpovedanja, tako da nihče o njem ne ve, se bode li bratil s pl. Plenerjem, ali jo pa potegnil s hudomušnim Kronawetterjem.

Tako preziranje volilcev pa je uprav neodpustljivo. Naših volilcev ni smatrati za „Stimmvieh“, zavedni so in tudi toliko vredni, da se jim kandidat predstavi, jim razloži svoj program in pove načrt, kako bode deloval, da bode vestno zastopal njih koristi v narodnem in narodno-gospodarskem oziru. Gosp. Anton pl. Globočnik pa je v tem oziru popolnoma nem, prst drži čez usta, kakor sv. Janeza Nepomuka kip na kakšnem mostu.

In vender bi bilo baš g. Antonu pl. Globočniku treba pokazati svoje političke nazore, zlasti pa za poslanca neobhodno nezavisnost. Glede poslednje nedostaje nam niti trohice vere, da bi g. Globočnik kdaj v svojem življenji bil še toli drzen, da bi le iz daljave poskusil zakriviti proti vladi le mezinec. V politički svoji karijeri priučil se je ubogati slepo, in zatrepetal bode, kadar ga kak minister le srpo pogleda.

Prava anomalija pa je in le v Slovencih možna, da hočejo poslati v zbor tako starega moža, katerega bode hrup in šum glavnega mesta popolnoma zbegal. Slavni Miklošič moral je s sedemdesetim

letom popustiti stolicu na vseučilišči Dunajskem, v nas pa hočemo v politički boj, kjer se pojavljajo strasti in treba mladih čilih močij, poslati starčka, ki ima že skoro sedem križev na hrbtu. Za političko službovanje ni bil več sposoben, za državnega poslanca pa bode. Za Boga, ali ima gospoda tako slabo mnenje o državnem zboru in o državnih poslancih sploh? Ali misli, da je državni zbor shajališče penzionistov in invalidov? Položaj je resen in kritičen in nikakor ugoden tako lahkomišelnim eksperimentom. Za poslance nam je treba čvrstih sil, možakov odločnega duha, kateri se bodo, kadar bode treba, postavili po robu in stopili, kadar bodo razmere tako nanesele, tudi brez obotavljanja v opozicijo. Zastopniki naroda slovenskega morajo biti možje, ki so na svoj prapor zapisali narodni naš program in vsprejeli vse točke programa Ljubljanskega in o katerih smo preverjeni, da bodo postopali z jekleno energijo.

Ker g. vladni svetnik pl. Globočnik ni objavil še nobenega programa, ker mu za državnega poslanca ne prisojamo niti dovoljnih fizičnih niti duševnih sil in ker je njegovo umirovljenje živ dokaz, da je pokoja skrajno potreben, zato smo trdno preverjeni, da zavedni volilci gorenjskih in notranjskih mest ne bodo izročili mandata njegovim oslabeлим rokam in da mu bodo privoščili, da uživa blagi mir na svojega življenja večer. Proč torej s to prisiljeno kandidaturo in glasovi vseh volilcev naj se združijo za našega kandidata gospoda dr. Danila Majarona!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. februarja.

Volilno gibanje.

Na Dunaji so se nemški liberalci in demokratje zjediniли proti protisemitom. Volilce skušajo s tem preslepiti, da obetajo občno volilno pravico. Bodo li s tem dosegli namen svoj, je dvomljivo, kajti le preveč vidno je, da je to le agitacijsko sredstvo, ko vender zedinjena levica v svojem manifestu o občni volilni pravici nema niti besedice. Židovski liberalci so tudi vsi proti občni volilni pravici, ker se bojé, da bi jim le škodovala, kajti delavec bi

proti njemu, in pan Simon je obljubil, da bode vse to preiskal in krivce kaznoval, zraven pa je dodal svét, naj bi se pan učitelj kolikor mogoče doma držal, da se bode on, Simon, hvaležnega izkazal, ko bi poučevanje v nemščini naglo napredovalo ter bilo kar se dá hitro z dobrim uspehom končano.

Hans se je izgovarjal na nedostatek knjig in pan Simon je obljubil, da pojde jutri zopet po mestu, mogoče da najde še kaj, s čimer bi njegova hči mogla biti poučevana v nemškem jeziku.

Drugi dan je Hans prečital odstavek, kako se vari terják za suhe rane, in ko je to Lucija za njim prejecljala, bilo je zopet učenje v kraji in Hans je iskal izgovora, kako bi jo mogel od doma pobrisati. To se mu je posrečilo stoprav po obedu, ko se je pan Simon podal iskat obljubljenih knjig. Sedaj se Nemec ni več bal ter šel po svojih potih. Gredé si je ponavljal, kar se je bil včeraj naučil od nadvornika.

„He, pan učitelj, pazite na kožo!“ klical je za njim nadvornik, stoječ z lopato sredi dvorišča. Hans se je ozrl ter mahnil z roko, kakor bi hotel reči, da se ne boji.

Iz početka je imel večjo srečo nego včeraj. Mesta se je ogibal ter šel skozi sosednja vrata na-

pač ne bil pri volitvah posebno naidušen za nemške kapitaliste.

V Galiciji so v nekaterih okrajih po štirje kandidati, ker so se Rusini razcepili v tri stranke. Poslednji čas se je posebno začela gibati rusinska radikalna stranka, katera je zapisala na svoj prapor občno volilno pravico. Rusinski radikali obetajo na volilnih shodih, da bodo hodili z liberalnimi levicariji. Usteti se hočejo na skrajni leviici poleg Kronawetterja.

Delegaciji

bodeta letos zborovali jeseni, ker se je razpusil državni zbor. Drugo leto bosta pa delegaciji zopet pomladi zborovali, ker je potrebno, da more finančni minister o pravem času predložiti državni proračun zbornici poslancev.

Waserjev ukaz.

Nemški liberalci so neizrečeno veseli Waserjevega ukaza, nacionalci pa z njim neso zadovoljni. Njih glasila ga že kritikujejo, kajti le prejasno je, da bode ta ukaz bolj ali manj tudi uplival na volilce. Tudi se slabo ujema z nezavisnostjo sodnijskih uradnikov. Ta ukaz utegnejo še nazadnje v državnem zboru spraviti v razgovor. Zanimivo bode vsekako, kako se bode izjavil pravosodni minister o tem ukazu. Seveda najhuje pa protisemitska glasila obsojajo, da se je predsednik Graškemu nadsodišču na tak čuden način umešal v volilno agitacijo.

Vnanje države.

Rusija in Francija.

Ruski listi so jako nevoljni, da se odnosi med Nemčijo in Francijo vidno boljšajo. Posebno hudo proti Franciji pišejo „Grazdanin“, „Novoje Vremja“ in „Novosti“. Poslednji list pravi, da je zadostoval eden sam laskav telegram nemškega cesarja, da so Pariški listi jeli prijazneje pisati Nemčiji. Cesarici Viktoriji podtikajo „Novosti“ važno politično misijo. Ta list sklepa, da Francozi neso naidušeni za zvezo z Rusijo. Manifestacijam za Rusijo, ko se predstavljajo kake psevdoruske in psevdopatrijotične igre, se ne sme pripisovati nobene važnosti, kajti življi, ki pri tacihi priikah kriče in se za Rusijo naidušujejo še ne delajo zgodovine.

Bolgarija in Turčija.

V Plovdivu izhajajoča „Balkanska Zora“ priobčila je bila hud članek proti sultanu in turškemu ministru vnanjih zadev povodom Luckega afere. Ker sedanja bolgarska vlada želi živeti v sporazumljenju s Turčijo, pozvali so urednika dotičnega lista pred sodišče, kjer se bode moral zagovarjati, ker je napadal suverenni dvor.

Nemški cesar in kancelar.

Cesar Viljem je kancelarja Caprivija s tem odlikoval, da mu je k šestdesetletnici šel osebno častitat. S tem je pokazal, da zaupanje v novega kancelaria mu ni omajalo Bismarckovo intrigovanje. To častitanje pač ni posebno prijetno dirnolo kneza Bismarcka, ki sedaj na svojem posestvu lahko premišljuje, kako minljiva da je posvetna slava.

Anglija in Portugalska.

Razpor med Anglijo in Portugalsko bode baje kmalu definitivno poravnal. V Londonu so spoznali, da le republičansko gibanje v Evropi pospešuje, če preveč napenja strune proti Portugalcem in so se odločili, da ustrezajo skoro vsem portugalskim željam v Afriki. Nekoliko je pa Angleže tudi to nagnilo k prijenljivosti, da v raznih njih kolonijah sedaj nekaj vre, posebno v Kanadi utegne priti še do ustaje. Anglija utegne v kratkem v več krajih potrebovati vojakov, in je torej vesela, če jih more nekaj poklicati iz Afrike, kajti njena vojna sila ni primerna velikosti njih države.

ravnost v predmestje. Tik vrat ugledal je Nemec pekarsko prodajalnico, kjer je na stolu za gromado žemelj rudela kot jagoda na gozdni trati mlada prodajalka, očividno hči pekova.

Učitelj je takoj krenil tja ter lomeč divni materni jezik svoj z desnico izbiral žemlje, levico pa naglo položil devi okrog pasa. Dekle, bodisi da je bilo tega vajeno, bodisi nadejaje se prodaje, se ni branilo in Nemec je postal drznejši; ulovivši poljube odhitel je lično priklonivši se. Dekle se je na to smijalo, ljubovnik pa je še od daleč pošiljal poljube nazaj.

Spotoma je srečal bakalarja Šipa, katerega mu je bil že nadvornik zaznamoval kot jednega izmed tistih redkih, s katerim bi se mogel pogovarjati. Nemec je bil takoj v razgovoru in bakalar, kateremu je bil Hans znan kot učitelj Lucije, si je mislil, da bi morda z njegovim posredovanjem na kakov način utegnil priti do tistih tisoč kop, zato ni zametal prilike, da se seznanj ter prisrčno stresel podano mu roko.

Sedaj je bil Hans postal zgovoren. Najprej se je pritožil o zlobnosti prebivalstva in neprijaznem mišljenju njegovem, potem je nekaj opomnil o zalih devotkah, naposled pa se pohvalil z zmago nad brdko pekovko pred Velvarkimi vrati. Šip se je pričel krohotali. (Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Domžal 24. februarja. Dne 18 t. m.

imeli smo volitev volilnih mož in potrebno se mi zdi izpregovoriti par besed o njej. Doslej se je v naši občini volitev vedno v polnem miru vršila brez vseh nasprotstev. Letos pa je bilo drugače, dasi ni bilo nobenega povoda, nobene potrebe. Naš gospod Jakob Strupi prišel je par dni pred volitvijo k tukajšnjemu županu uprašat, koga misli voliti. Župan mu jih pove vse po vrsti. Gospod župnik pritrdi: Prav tako! Človek bi mislil, da so vender določeni možje gotovi izvolitve, ker se je na obe strani pritrdilo. A na dan volitve prišla je druga sapa in prelomila se je obljuba. Gospodu župniku služili so mej volitvijo vsi udje, ne le jezik, ampak tudi oči, roke, pod mizo pa noge, s katerimi je volilce dragal in opozarjal na sebe in na svojo stranko. Če kdo izmed volilcev ni njega volil, obrnil se je takoj vanj z uprašanjem: Ali ste jezni na mene? Drugim pa govoril o neki „črni piki“. — Vse to je prav neprijetno uplivalo na nas, ker je bilo nepotrebno in bi mi radi živeli v starem prijateljstvu, kakor doslej.

Iz Kostanjevice 26. februarja. [Izv. dop.]

Naše vrlo bralno društvo, katero ima precej veliko zavistnežev in sovražnikov, priredilo je tri predpustne veselice, katere so se kaj dobro obnesle, navzlic nasprotovanju nekaterih nemčurjev in navzlic pretkanemu jadikovanju nekaterih baje — narodnjakov! Bolj imenitnim zastopnikom te zalege hočem svoječasno tudi nekoliko vrstic posvetiti! Naj svet zna, kdo da je vreden časti in slave!! —

Za danes ostanem pri veselicah in sploh pri opisovanju tukajšnjega združnega življenja.

Poleg navedenih treh narodnih veselic, pri katerih se je pa še vedno po stari neumestni navadi več nemškovalo, nego je bilo potrebno, priredila se je v našem mesteci še neka druga predpustna veselica „omikane“ gospode! Ta gospoda predstavlja nam peščico uprav zagrizenih nasprotnikov bralnega društva, kateri se razumejo baje le s „tajč pohrusten — sloveniš potrinken“; v resnici pa ne znajo pravilno niti nemški niti slovenski! Žal, da se taki zadrugi „der wanderndej Heuschrecken“ tako radi družijo nekateri možje, ki hočejo na vsak način veljati za narodnjake! Tukaj, če nikjer drugi, umesten je strogi „veto“! Mi rabimo le odkrite in poštene, z jedno besedo značajne narodnjake; preskočnih, licemerskih ne potrebujemo! Bolje je, da nas je manj in da smo, kolikor nas je, v resnici z dušo in telesom vneti za sveto narodno stvar in drug drugemu odkritosrčni.

Pravi narodnjak, če si je svest kake krivde, našemu resnemu spominu tudi zameriti ne more, temveč bode spoznal svojo krivdo in v prihodnje čase hojeval ono pot, katera je jedino prava in častna za narodnjaka — poštenjaka!

Iz vsega do zdaj navedenega pa — častiti čitatelj — lahko uvidevaš, da se ne moremo ponášati s kakim veselim združnim življenjem; ker pri tacihrzmerah le životarimo. Pa še vse bi se potrpelo in pretrpelo ter se celo delalo naprej za narodno prosveto, akoravno je za pojedinca preveč truda in napora; če ne bi imeli mej seboj neke posebne zalege, katera je že blizu vse tukajšnje za združno življenje neobhodno potrebne zveze ostrupila in s svojim strupenim jezikom že tudi zasebno življenje posameznih družin in celo življenje posameznikov otrovala! Res, da je jedna k tej častni zalegi pripadajoča gadica še pravočasno odnesla svoje pete; a z njenim odgonom se ni dovolj pomagano, ker preostaja nam še nekaj gadic in gadov, kateri so nam napravili tukajšnje življenje že blizu neznosno!

Toda upajmo, da se bode tudi v tem oziru na bolje obrnilo. Seveda ne smemo križem rok držati, temveč moramo precej na delo s strogo resnico — v pravicoljubnostjo! Vse te elemente, ki so uprav hinavskega, maščevalnega in škodoželjnega vedenja, pa hočemo slavnemu občinstvu v kratkem imenoma predstaviti. Poleg teh se bodo udeležili te predstave tudi znani štirje Kostanjevski „clowni“, kateri pri čaši vina ali piva in če je treba, tudi za jedno čašo vina ali piva vse ljudi v našem mesteci, osobito pa nekatere v klostru prav po krščansko do bele kosti oglodajo! Baš prav lehak in lep obrt, ki vsaj grla zastonj moči!

Domače stvari.

— (Včerajsnji „Slovenec“), odgovarjajoč

nam na predsinočni naš entrefilet, v katerem smo mu očitali, da ruši disciplino, zavija po starej svojej navadi prav svetohlinsko oči in skuša dokazati, da se je agitacija proti dr. Ferjančiču pričela proti njegovi volji. Dasi je taka trditev skrajno komična, ako se pomisli, da je „Slovenec“ — menda tudi proti svojej volji, ka-li? — priobčeval z veseljem glasove, ki so proti dr. Ferjančiču priporočali s prvega Hohenwarta, pozneje Globočnika in naposled Widischgrätzja; udaril se je „Slovenec“ takoj po tem, ko jo je izrekel, sam po zobéh, ker kar v jednej sapi zatrjuje, da z dr. Ferjančičem ni popolnoma zadovoljen. Urednik Žitnik dobro vé, da dr. Ferjančič kandiduje na podlagi občnoslovenskega programa z dne 2. oktobra 1890. in da je v tem programu obsežena tudi verskonarodna šola; pa vender hujska proti dr. Ferjančiču za hrbtom centralnega volilnega odbora. Ali ni to torej eklatantno rušenje discipline? — Izgovor, da je Cenčniški telegram prišel v list brez vednosti urednikove, je prazen. Ako je temu restako, zakaj ga uredništvo ni drugi dan preklicalo, resp. zakaj ni povedalo, da se z njim ne strinja? Molčite torej, gospoda! Učite se pred vsem odkritosrčnosti in lojalnosti, potem še le usiljujte se za mentorje drugim.

— (Krilate besede kandidata Globočnika.) Izreki imenitnih mož pripovedujejo se kot krilate besede od ust do ust. „Slovenec“ kandidat pl. Globočnik sicer ni Bog si ga vedi kako imeniten, vender pa je včera izrekel krilate besede, katere je vredno da zabeležimo. — Ko se je zvedelo, da kandiduje v gorejskih in notranjskih mestih dr. Majaron, bila je tako imenovana „katoliška“ stranka — katerej pa je, kakor bodi mimogrede omenjeno, čisti katolicizem Hekuba — takoj na nogah in odborniki katoliškega političnega društva brusili so si drug za drugim peté po stopnicah Lavrenčičeve hiše na Kongresnem trgu. Zlasti nadležen bil je pl. Globočniku, katerega so kot svojega kandidata vzeli na muho, neki gospod, ki je svoje dni od dovtipnih in nagajivih Postojincev tudi dobil poseben priimek, kakor je dobil pl. Globočnik priimek, ki ni baš laskav. Nadležnost tega gospoda bila je tako velika, da je presedala celo poslanstva željnemu gosp. pl. Globočniku in da je včera ves nevoljen izrazil se proti nekemu gospodu: „Zakaj pa ravno Prosenc zmeraj k meni leta? Kdo pa je ta Prosenc?“ — Beležeč te krilate besede, pojašnujemo gospodu kandidatu, da je Prosenc — ako smo prav poučeni — factotum katoliškega političnega društva in da naj zato ima dostojen rešpekt pred njim.

— (Čudna odločnost!) S prijateljskih krogov se opozarjamo na to, koliko je g. svetnik Globočnik trpel, ko mu je gosp. Pečnik izrekel željo, da bi v Ljubljanskem muzejskem društvu slovensko predaval. Strašno je trpel! Po vsi sili je hotel imeti nemško predavanje — in skoro v omedlevico je padel, ko je končno vender le moral privoliti v slovensko predavanje. Zategadel se mi niti misliti ne moremo, da bi gosp. svetnik mogel pri kaki priliki kakemu ministru opozicijo napravljati, in naj je to sam g. pl. Plener. Torej volilci še jedenkrat pozor, da ne storite koraka, katerega bi pozneje, če pridejo Nemci k vladi, obžalovali. —

— (Pojasnilo.) Včerajsnji „Slovenec“ pozivlje g. dr. Ferjančiča, naj vender pojasni svoje izjave o verski šoli, rekoč, da mnogi volilci to želé. Gospod dr. Ferjančič nam je rekel, da je na merodajnem mestu v navzočnosti urednika „Slovenčevega“ in njemu samemu povedal, kje se njegove prav jasne izjave o verski šoli čitajo in da nema nič pojasnjevati. Ne vemo torej, zakaj uredništvo „Slovenca“ ne poseže po teh virih in v svoje in volilcev pomirjenje ne priobči dotičnih izjav. Mi sicer vemo, da nikakršno pojasnilo ne bi pomirilo „Slovenčeve“ gospode. Če pa je res kak volilec, ki bi bil prezrl dotične izjave, naj jih tu navedemo dobesedno.

Gospod dr. Ferjančič je govoril na volilnem shodu v Postojini dne 15. avgusta 1889:

„Lichtensteinov predlog zahteva dalje, da se osnovni pouk postavi na versko podlago. To hočemo tudi mi Slovenci odločno in menda ga ni mej nami, ki bi odobrali, da učitelj verstva in svetnih predmetov vsak na svojo stran vlečeta, da bi torej

mogoče bilo, da svetni učitelj to podira, kar je verski sezidal, da verski učitelj n. pr. uči, da in kako je Bog svet ustvaril, svetni učitelj pa to drugače, morda z materialističnega stališča razklada.“

„Mi bodemo svojim zaveznikom v državnem zboru radi privolili konfesionalno šolo, le nadzorstvo si bodemo ogledali, ter ne bodemo odobraval, da bi se cerkvi dala v šoli večja oblast, kakor je treba. Svetinje naroda bodemo vselej in pri vsaki priliki branili, a starih odnošajev v šolo ne bodemo dopuščali, ker so danes nemogoči, in naravnost rečeno, jih tudi nihče neče.“

In na volilnem shodu v Bistrici dne 17. avg. 1890:

„Konzervativnih Nemcev poglavitna želja je uravnanje šole na verski podlagi. Tudi v tem oziru se z njimi strinjamo. Le jedno je, kar mi želimo in zahtevamo, da se pri spremembi šolskih zakonov ob enem na jasn in neizpodbiten način izreče, da ljudska šola ima biti narodna in pouk se ima otrokom deliti v materinem jeziku. Mi pravimo, uravnanja šole na verski podlagi z našo pomočjo ne bode, če se ne bode vzporedno izrekel materni jezik otrok za izključni učni jezik.“

„Liechtensteinov predlog je molčal o tem vprašanji, pa tudi dve izjavi škofov iz letošnjega leta, ki se pečata z versko šolo, tega ne naglašata, marveč pravi na spomlad od vseh avstrijskih škofov izdani pastirski list, da vsa druga vprašanja, razven verstva, ne spadajo v njih področje. Škofje torej zavračajo to vprašanje na politike, tem pa se bode vsekako baviti s tem vprašanjem, ko stopijo pred svet in pred nas s svojim načrtom. Pomuditi se mi je še s par besedami pri jedni teh škofovskih izjav, namreč pri oni z dne 12. marca t. i. v gospodski zbornici. V tej izjavi izražujejo podrobno, kako hočejo imeti uravnano versko šolo. Kar pogrešamo v Liechtensteinovem predlogu, namreč določila o cerkvenem nadzorstvu v šoli, to nam pove ta izjava z veliko natančnostjo. Liechtensteinov predlog zahteva za cerkev „sonadzorstvo“. O tem sem rekel na lanskem shodu v Postojni: „Mi hočemo svojim zaveznikom v državnem zboru radi privoliti konfesionalno šolo, le nadzorstvo si bodemo ogledali ter ne bodemo odobraval, da bi se cerkvi dala v šoli večja oblast, nego je treba.“ In na tem stališču stojim tudi danes. Omenjena izjava pa zahteva: 1.) da se vsak učitelj vsposobi za učenje veronauka, 2.) da se veronauk razširi s sodelovanjem učitelja, 3.) da ima cerkev pri nameščevanju učiteljev svoj upliv, 4.) da cerkev nadzoruje ljudsko šolo in učiteljska na vse strani, da jej je moči čuvati njih verski značaj. Take uravnave šole jim ne privoli nobena frakcija državnega zbora in uverjen sem, da taka uravnava poostrišla bi še boj za šolo in bi jo tudi z državno silo ne bilo moč vzdržati.“

Ker se je ta stvar v zadnji čas tako zavila, kakor da je dr. Ferjančič nasprotnik verski šoli, smo radovedni, ali se bodo te izjave v nasprotnem taboru lojalno na znanje vzele.

— (Volilci pozor!) Za mesta gorenjska in notranjska proglašala naša „Slovenčeva“ stranka umirovljenega svetnika gosp. Globočnika, ki bi baje rad na Dunaj prišel, kjer ima tudi svojega sina. Kolikor mi poznamo starega gospoda, ki ima obilo svojega premoženja, — da bi le toliko narodnega prepričanja imel! — se ne bode utikal v državno-zborske volitve, in tudi ne bode zahteval, da bi mu narod tik države, koja mu že itak penzijo daje, izročil še mandat in to le radi tega, da bi s svojim gosp. sinom pod jedno streho stanoval! Zategadelj nikakor ne moremo verjeti, da bi se gospod svetnik zatekel v senco naših „Slovenčevih“ kapelanov, ker smo prepričani, da hoče svoja stara leta v miru in počitku preživeti. Če hoče torej gospod svetnik vsprejeti dober svet — in mu ga damo brezplačno — naj pusti za plotom skrajne katolike, in njihove šušmarije, in naj pomisli, da mora dandanes kandidaat železne živce imeti, kakor jih sedemdesetletni gospod imeti ne more. „Sapienti sat!“

— (Gosp. dr. Majarona kandidatura) grozno preseda „Slovenčevim“ gospodom. Očitajo mu mladost, dasi kapelana Žitnik in Kalan tudi nesta Abrahama videla, imenujejo ga „najmlajšega tekača za slavo na šahovi deski“, odrekajo mu sposobnost, in skušajo uničiti njegov čisti značaj. Vse to jim še ni bilo dovolj, trebalo je še surove psovke in tudi to so našli, pisoč o njem, da je „predrzen političen pustolovec“. Ta psovka spada pred kazensko sodišče, mi pa smo jo napisali, da imajo čitatelji in volilci priliko osve-

dočiti se, kako lepe psovke leté iz blagoslovljenih ust.

— (Žalosten izgovor.) Kadar je klerikalni dnevnik v zadregi, ne ve si drugače pomagati, nego da se sklicuje na mitične dopise, katerih nihče videl ni, ali pa na kakšno obskurno osebo. Ko smo nekoč omenili, da so „Slovenčevi“ gospodje iz „Thurmseilkünstler“ napravili „izdelovaltja stolpov“, zatekli so se na pomoč k nekemu vajencu, sedaj pa, ko smo jih dregnili, zaradi telegrama o kandidaturi Windischgrätzovi, izgovarjajo se na korektorja. Vselej morajo imeti kozla, da vzame greh naše. In tako utegnemo doživeti, da se bode nekega lepega dne odgovornost navalila na kacega postreščka.

— (Plemstvo in neodvisnost.) — Znano je, da razne vlade, grešec o človeške slabosti, dele odlikovanja zato, da si pridobé zanesljivih privržencev za vsak slučaj. Manje znano pa je, kako se o odlikovancih govori v dvorskih krogih, kedar se delajo računi o politični zanesljivosti; zato naj povemo tu, kar smo pred nekoliko leti izvedeli iz ust sedaj že pokojnega poštenjaka, ki je tudi sam imel priliko biti navzoč pri sestavljanju tistih političnih računov. Po tem vseskozi zanesljivem viru imenujejo se taki, ki so odlikovani s križci in drugimi redovi, s katerimi ni zvezano plemstvo, „Gezeichnete“ (zaznamovani) t. j. taki, da se nanje vlada sicer ne more še popolnoma zanašati, da pa je z njimi vsekakor do neke meje računati. Komur je bilo podeljeno plemstvo, tega imenujejo v dvornih krogih „ein todter Mann“ (mrtev človek), t. j. mrtev za samostalno politično delovanje, ergo vsekdar na usluzbo vladi. — Vredno se nam je zdelo omeniti tega sedaj, ko bodo volilci notranjskih in gorenjskih mest imeli izbirati izmed kandidatov, katerih jeden je popolnoma neodvisen, drugi pa plemič.

— (Iz Škofjeloke) poroča se nam: Najnovejši inkognito-kandidat pl. Globočnik našel je prav čudnega in nepoklicanega protektorja v osebi svetoduškega graščaka g. Detela. Ta naš Dorfarski sosed se je dosihdob za nas Ločane prav malo brigal, požarna bramba in drugi dobredelni zavodi o njem nič ne vedó povedati in poznamo ga pravo za pravo le kot očeta njegovih nemških otrok in pa kot jako neusmiljenega gospodarja stare restavracije na Trati. Zelo sumno se nam zdi torej za „narodni“ (?) značaj kandidature g. Globočnika, da si poleg ljubeznjivega našega g. župnika baš skriti nemčur Detela trga zanjo svoje podplate okolu narodnih Loških volilcev. Narodnjaki pozor! — Ako hoče g. Detela pošteno ravnati, pripelje naj svojega kandidata na naš volilni shod, da bo nam poleg g. dra. Majarona tudi on razvil svoj program. Volilci naj potem sami sodijo ter izbere svojega moža. V vreči pa mačka Ločanje ne bomo kupovali, zlasti ako se nam ponuja pod tako firmo. — Gospodom na h. št. 118 na trgu pa svetujemo, naj nikari preveč na solnce ne hodijo, kajti solnce — je že marsikaj na dan spravilo. — „Sapienti sat!“

— (Državnozborske volitve.) V volilnem okraji mariborsko-bistriškem so bile volitve volilnih mož za nas ugodne. V okraji mariborskem je izvoljenih 78 naših, 61 nasprotnih, v okraji bistriškem 41 naših, 10 nasprotnih, 4 so dvomljivi.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda je uročila vesela družba iz Kamnegorice znatno svoto 17 forintov. — Veledušnim rojakom najblažega slovenskega voditelja — „pesnika izpod Vidovca“ — izreka globočutjem svojo zahvalo: Družba sv. Cirila in Metoda.

— (Konfiskacija.) Zaduja številka „Südsteirische Post“ bila je zaplenjena. Došla nam je druga izdaja te številke.

— (Posnemanja vredno.) Mariborska slovenska posojilnica odločila je v svojem glavnem shodu dne 22. t. m. znesek 3000 gld. iz čistega društvenega dohodka za dobredelne naprave, v prvi vrsti za slovenska dijaška podporna društva. Naj bi vse slovenske posojilnice posnemale ta zares lep izgled, ker baš take podpore obrodé stoteri sad za narod slovenski in omogočijo marsikateremu nadebudnemu talentu, da se more razvijati.

— (V muzejskem društvu) imel je včeraj g. profesor Hubad nemško predavanje: „Estetično in dramatično z Grintovca in iz Kokerske doline“, v katerem je opisaval tamošnjo floro, hojo na Grintovec in razgled z njegovega vrha.

— (Prvi slovanski koncert,) katerega priredi znani nabiralec narodnih pesmij gosp. Ljudevit Kuba, bode v Pragi v nedeljo 8. marca v Rudolfinum in se skušnje vršijo že prav marljivo. Prvi del vspelega obsegal bode črnogorske, drugi del pa slovenske narodne pesmi, katere je g. Kuba nabral v slovenskih pokrajinah (na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem.) Vspored bode obsegal samo nove pesmi, ki se še neso pele. Pevski zbor ima nad 100 pevskih moči, v njem sodelujejo učenci iz opernih šol Chluma, Lukesa Pivode in Starega, pevska društva „Hlahol“ „Tovačovsky“ itd., slavno znani kvartet „Kytara“, operna pevka g. Kl. Vitochova, g. Ed. Krčička in virtuos na glasoviru g. Kunz.

— (Ne kupujte tujih srečk na obroke.) Prijatelj našemu listu nam piše iz Notranjske: Že večkrat so svarili slovenski listi pred kupovanjem tujih srečk na obroke, pa še premalo. Pred par leti je hodil posebno po Notranjskem agent židovsko-mažarske tvrdke Riess & Rotter v Budimpešti in ponujal različne srečke dvomljive vrednosti na primer Jó sziv-srečke, Basilika-srečke i. dr. na obroke po tri goldinarje na mesec. Marsikaterega je prekanil. Srečke na obroke so namreč tako drage, da se je moralo plačati namestu 45 do 50 goldinarjev po 70 do 80. Drugič pa si je prodajalec pridržal — seveda je bilo to nemški ali mažarski pisano — pravico, da, kadar kupec jeden obrok zamudi, izgubi vse pravice in srečke ne sme več tirjati. Početkom so ljudje redno plačevali obroke in dobivali redno o tem pobotnice. Na to pa so jele tu ali tam pobotnice izostajati in zato je marsikdo čakaje na potrdilo zamudil obrok in ž njim vse pravice na srečko. Oni pa, ki so doplačali vse obroke in razven teh povrnili židom razne stroške in zahtevali srečke, niti odgovora niso dobili. Ker se je več tistih oglasilo pri meni, vprašal sem pri znani banki, kaj to pomeni in dobil te dni odgovor, da je tvrdka Riess & Rotter v Budimpešti napovedala konkurz in da oni, ki so srečke plačevali na obroke, nimajo dosti upanja. Zato bi jaz dal našim kmetskim posestnikom ta-le svet po znanem receptu: Če ti kdo ponuja tuje srečke na obroke, pokaži mu vrata in če se obotavlja, pokliči hlapca, da ga spremi iz tvojega dvorišča!

— (Ljudski shod), bode v nedeljo dne 1. marca v dvorani „Hotel Europa“ v Trstu. Dnevni red: 1. Razgovor o državnozborskih volitvah in splošna volilna pravica. 2. Uprasanja in predlogi. Začetek ob 1/2. uri popoldne. Pristop je prost in so posebno delavci (ker je v njih interesu) k obilni udeležbi uljudno vabljeni.

Sklicevatelji.

— (Novo društvo.) V Zagrebu se je osnovalo „Prvo obče hrvatsko društvo za gojenje lova i ribarstva“. Predsednik je grof Juro Jelačić mlajši.

— (Strašna smrt.) V Gospiču na Hrvatskem vračala se je te dni neka perica proti deseti uri domu po dovršenem delu, katero je imela v neki hiši, pa jo je zasul plaz snega, ki se je udrl z neke hiše. Ko jo drugo jutro nikjer ni bilo, začeli so jo iskati pod kupom snega in leda pred omenjeno hišo, ter jo zares našli mrtvo in vso krvavo in otrpno. Siromašna žena zapušča šest malih otrok.

— (Volk odnesel in požrl je otroka.) V selu Drenovca občine Kraljevec na Hrvatskem. Desetletni dečak igral se je z domačim psom, ko se mu približa volk, ga zgrabi ter odnese. Našli so od nesrečnega dečaka samo stopalo jedne noge. Čudno je, da se volk ni lotil psa, nego je napadel otroka.

— (Samomor v gledališči.) Mej predstavo opere „Simon Boccanegra“ v velikem mestnem gledališči v Trstu, skočil je v torek zvečer predsednik tamošnjega orkestralnega društva g. L. C. z drugega nadstropja stopnic v vežo. Mej padcem zadel je ob kandelaber in mrtev obležal na kamenitih tleh. Občinstvo je o tem še le zvedelo proti konci opore. O razlogih samomora ni nič znano.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Škofjaloka 27. februarja. Pozdravljamo dr. Majarona, kot našega vrlega in čilega kandidata. Poznamo njegov program, katerega popolnoma odobrujemo. Zmaga bo naša. Bog in narod!

Volilci mesta Škofjaloka.

Radovljica 27. februarja. „Slovenčeva“ brzojavna vest od tod nas je jako presenetila. Naš župan dotične brzojavke ni podpisal in kot župan brez vednosti mestnega odbora nikogar kandidatom priporočati ne more in ne sme. Naš kandidat je gospod dr. Majaron, če tudi naši nasprotniki vsa sredstva uporabljajo, da bi ga vrgli. Živel dr. Majaron!

Več volilcev.

Lož 27. februarja. Mnogobrojno obiskovani volilni shod proglašuje zaslišavši njegov program za kandidata jednoglasno in z nautudenjem dr. Danila Majarona.

Notar Strašek, predsednik.

Cetinje 26. februarja. Knez črnogorski preselil se je z obitelji na Rjeko, kjer bode bival ostali del zime.

Peterburg 26. februarja. Listi javljajo: Sklenilo se je, da se takoj začneta graditi železnični progi Zlatoust-Čeljabinsk in Vladivostok-Habarovka, trasira pa progo Čeljabinsk-Tomsk. Čuje se, da se je odobrila zgradba železnice iz Samarkanda v Taškent.

Pariz 26. februarja. Razven Detaillé-a umaknili se tudi mnogi drugi slikarji svoje obljube, da bi v Berlinu razstavili svoje slike. — „Liberté“ piše: V obče kazalo je prebivalstvo Pariško cesarici Friderik največjo uljudnost, dasi se je ta uljudnost morda predolgo poskušala.

Splet 27. februarja. Pri včerajšnjem svečanem banketu na krovu oklopnice „Kaiser“ napil nemški admiral Schröder na avstrijskega cesarja in občno, okrajni glavar na nemškega cesarja, župan Schröderju in nemški mornarici.

Belgrad 27. februarja. Dne 6. marca praznovala se bode obletnica, ko se je proglasila kraljevina in ko je Aleksander zasel prestol. Tem povodom pride na predvečer Milan semkaj kot svojega sina gost.

Pariz 27. februarja. Cesarica Friderik odpeljala se ob 10. uri 10 min. v Boulogne, od koder se odpelje v Calais.

Pariz 27. februarja. Deroulède in deset bivših članov lige patrijotov objavljajo poziv, v katere priporočajo, ogibati se vsake demonstracije pri odhodu cesarice Friderik.

London 27. februarja. Pri premogovih jamah v Silksworthu bili včeraj zopet nemiri. Mnogobrojna množica napala je paznike, razbijala duri in okna, a se razpršila, ko je došla policija.

Razne vesti.

* (Na celem svetu) živi sedaj 1488 milijonov ljudi, in sicer v Evropi 380.200.000, v Aziji 850.000.000, v Afriki 127.000.000, v severni Ameriki 89.250.000, v južni Ameriki 36.420.000, v Avstraliji 4.730.000, v polarnih krajih pa 300.000.

* (Prebivalstvo Italije) doseglo je sedaj število 30.260.065 in se je v zadnjih treh letih pomnožilo za 1.800.437, čeravno se je v tem času 1.154.199 ljudi izselilo. Zanimivo je izvedeti, da je Milan že prekosil Rim, ker prvi šteje 406.000, drugi pa le 401.044 prebivalcev. Turin ima 305.000, Palermo 261.000, Genua 206.000 in Benetke 149.000 prebivalcev.

* (Regulacija tako zvanih „železnih vrat“) pričela se je te dni in so sprožili prvi velikanski podkop, nabasan s 4000 kilogrami razstreliva, ki se je na Grebenu pri Drenkovi razstrelil s prav povojnim uspehom.

* (Nesreča na morji.) Reška jadrena ladja na tri jambore „Grad Zagreb“ razbila se je ob afričanski obali blizu Tunisa. Obložen je bila z lesom. Ladja in tovor sta izgubljena. Mornarji so se pa rešili.

* (Deset delavcev utonilo.) V trgu Procko v Nitranskem komitatu, delalo je 14 delavcev na zamrznjeni reki Moravi in sekalo led. Na mah udrl se je led pod njimi, in samo štirje so se rešili, ostalih deset pa je utonilo.

* (Štrajk krčmarjev.) Na Ogerskem počeli so krčmarji štrajkovati. V Hodsaghu zahteval je nek zakupnik regalij, da krčmarji samo od njega kupujejo vino, a krčmarji napovedali so štrajk, ker hote kupovati vino, kakor in koder je njim drago. Nobena stranka neče odstopiti, in utegne torej štrajk trajati dlje časa.

* (Potujoči jeleni.) Vsled silnega mraza zamrznil je Dunav v soteski Kazenski pri Oršovi popolnoma tako, da se prav lahko gre čez reko z naše na srbsko stran. Po tem varnem potu se je iz Srbije preselilo mnogo jelenov, ki so se tam jako pomnožili, ker je lov na jelene že več let prepovedan v Srbiji. Udomačili so se v naših gozdih popolnoma.

* (Napad na železniški vlak.) Čuden napad dogodil se je nedavno blizu Varšave. Proti večeru napadla je tolpa kacic 60 oseb tovorni vlak dohajajoč z Dunaja, ter začela ropati premog, katerega je vozil vlak. Ker se maloštevilno osebje vlaka ni moglo braniti, dali so se optična naznaila, ki so privabila drug osební vlak, ki je kmalu došel. Lopovi videč, da se bliža pomoč, pobegnili so, a odnesli so oropanega premoga saboj, kolikor je bilo mogoče.

* (Nevesta za darilo naročnikom.) Lastnik necega Londonskega tednika „Pearsons Weekly“ imel je čudno misel, obljubiti svojim naročnikom za vabo, nevesto z letnim dohodkom 1200 gold. Založnik in njegova soproga poiskala sta mlado damo, ki je bila pripravljena, prevzeti to ulogo. Stanuje s svojo materjo, ki je vdova, v necem predmestju Londonskem, in sta jo izbrala založnik in njegova soproga izmed velicega števila kandidatinj. Izbrati nevesto, ni bilo baš težavno, težja je bila stvar, ko je bilo treba izbrati srečnega ženina izmed naročnikov. Oglašalo se jih je na stotine: umirovljeni častniki, trgovci, uradniki in župnikov obilo. Izmed teh se je na podlagi fotografij in poročil izbralo primerno število. Založnik preskrbel je vsacemu prosto vožnjo, ter pošiljal vsak dan po jednega do neveste, kjer so jih sprejeli na čaj, in nevesti predstavili. A pravega le ni bilo. Popilo se je cele galone čaja, pijelo na cente kolačev, a lepa nevesta o nobenem ni hotela nič slišati. Založnik izgubil je čez nekaj mesecev tacega brezuspešnega delovanja potrpljenje, ter je izrekel, da mora preklicati svojo ponudbo, ker je nevesta predobra za kacega moža, in se ne more odločiti za nobenega izmed kandidatov.

Za vnanjo porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezni in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (4-2)

Piccoli-jeva esenca za želodec
je želodec krepujoče, razmehčujoče, zlato žilo (hemoroidi) in gliste odpravljajoče zdravilno sredstvo. Steklenica 10 kr. 2 (80-7)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijsne srečke 25. februarja.
V Pragi: 77, 17, 47, 31, 70.

Tuji:
26. februarja.
Pri **Malléi:** Vogel, Ernst, Szeireck, Juliančič, Eckstein, Deutsch, Mittler, Polzer, Danzinger, Fischer z Dunaja. — Pl. Santa iz Golinika. — Pressburger iz Pešte. — Dr. Globočnik iz Kranja. — Blažon s hčerjo iz Begunjskega iz Vodice. — Senitz iz Celja. — Skala iz Kočevja. Kattage iz Elberfelda. — Katz iz Prostojevega.
Pri **Sionu:** Koos, Eisler z Dunaja. — Aufmuth, Wechsler iz Grada. — Bröscke iz Cassela. — Robič od Sv. Ulriha. — Haberfeld iz Dombovara.
Pri **južnem kolodvoru:** Höfner iz Celovca. — Tinz iz Terzina.
Pri **bavarskem dvoru:** Weditz iz Št. Mihela.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. febr.	7. zjutraj.	743.3 mm.	-6° C	sl. svz.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	741.2 mm.	-4.2° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	740.8 mm.	-1.8° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura -1.5°, za 0.1° pod normalom.

Dunajska borza
dne 27. februarja t. l.
(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.95	91.80
Srebrna renta	91.50	91.75
Zlata renta	110.05	109.95
5% marčna renta	102.15	101.95
Akcije narodne banke	987.—	988.—
Kreditne akcije	307.—	306.20
London.	115.10	115.10
Srebro	—	—
Napol.	9.16 1/2	9.13
C. kr. cekini	5.44	5.45
Nemške marke	56.52 1/2	56.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	181 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	105	25
Ogerska papirna renta 5%	100	90
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	165
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	220

Izkaz avstro-ogerske banke
z dne 28. februarja 1890.

	Prejani teden
Bankovcev v prometu	400.339.000 gld. (- 5.999.000 gld.)
Zaklad v gotovini	244.774.000 „ (+ 248.000 „)
Portfelj	136.779.000 „ (- 559.000 „)
Lombard	23.243.000 „ (- 2.321.000 „)
Davka prosta bankovna rezerva	56.000.000 „ (+ 7.762.000 „)

FRANA VERTNIKA
comptoirista

danes ob 1/10. uro zvečer, po dolgi in mučni bolezni, previdenega s sv. zakramenti za umirajočce, v 25. letu svoje starosti, v boljše življenje poklicati.

Pogreb bode v soboto dne 28. t. m. popoldne ob 4. uri iz hiše žalosti, Dunajska cesta št. 8. Sv. maše zadušnice se bodo brale v mnogih cerkvah.

Nepozabljeni ranjki se priporoča v pobožni in blag spomin!

V Ljubljani, dne 26. februarja 1891.

(154) **Žalujoči ostali.**

Vsak slovenski gospodar, ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogi „Vrtinar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katera mu doloži prvo številko brezplačno in iz katere more sprevetiti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60—24)

Solicitator
z večetno odvetniško in notarsko prakso in tudi koncepiranja zmožen, prevzame službo tudi na deželi. — D. tični dogovori pod „Solicitator 300“ Ljubljana pošte restante. (145—2)

Alojzij Korsika

Glavna prodajalnica: Tržaška cesta 10 poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana umetna in trgovska vrtnarija v Ljubljani.

Poddružnica: Šelensburgove ulice 6 vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Podpisane se ponižno priporoča častitemu p. n. občinstvu za izdelovanje **svežih šopkov in vencev za grobe in mrlje, s trakovi mnogovrstnih barv in baž ter z napisi.** Ima pa tudi veliko zalogo **suih vencev** od najcenejših do najfinjših. Posebno opozarja na svojo veliko zalogo **vrtnih in poljskih semen,** največ doma pridelanih, ali pridobljenih iz tujih krajev, da jim naše podnebje ugaja. Omeniti mora, da mora vsak trgovec s semeni vedeti, od kod da je seme, ker sicer ne more jamčiti, če je za naše kraje. Pariška in francoska semena sploh neso za naše kraje. Podpisane more jamčiti, **da so semena njegova pristna in kaljiva.**

Podpisane prevzema tudi **kinčanje grobov** in sploh vsa dela, spadajoča v stroko njegovo, ter jih izvršuje **hitro, fino in po najnižji ceni.** Pri njem dobivajo se tudi **raznovrstne rastline in ovčilo v loncih.**

Za obilno naročevanje priporoča se z odličnim spoštovanjem

(143—4) **Alojzij Korsika.**

Dr. Friderika Lengiel-a
Brezov balzam.

Ze sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtva njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, **ločijo se že drugi dan nesnatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.**

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kôzave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nesno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred **gld. 1.50.** (119—1)

Dr. Friderika Lengiel-a
BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkoczy-ja lekarni in v vsen večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema **W. Henn, Dunaj, X.**